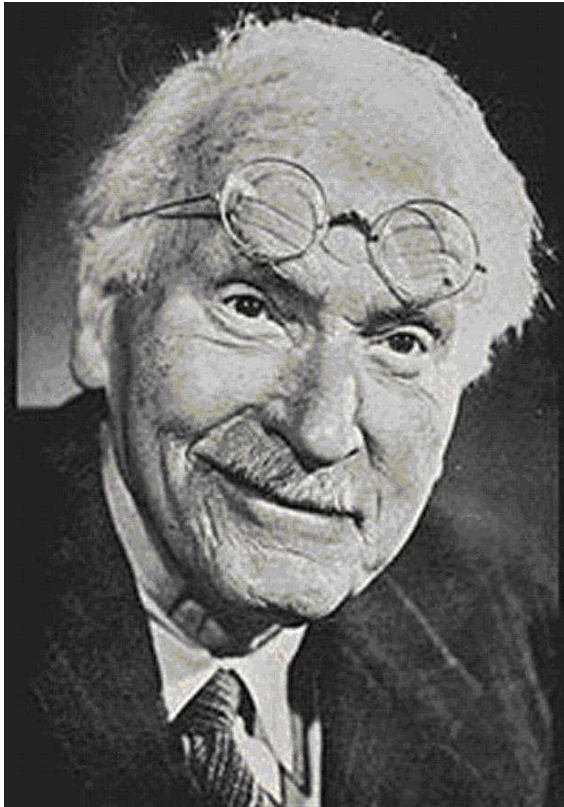

Karl Gustav Jung

Karl Gustav Jung, švajcarski psihijatar, rođen je 26. jula 1875. godine u Kesvilu u Švajcarskoj.

Studirao je medicinu u Bazelu. Specijalizirao je psihijatriju. Sa dvadeset sedam godina je doktorirao. Tri godine kasnije je postao docent na Ciriškom univerzitetu.

Otvorio je Školu za analitičku psihologiju.

1907. godine se u Beču upoznao sa Sigmundom Frojdom, čiji je saradnik bio do 1912. godine.

Od tada razvija sopstvene teorije, među kojima istražuje i vrste personaliteta. Kritikovao je Frojda, jer je smatrao da prenaglašava seksualnost u životu čoveka. Jung je smatrao da postoje dve osnovne vrste personaliteta koje su neizmenične, i

koje su u ravnoteži kod normalnih ljudi. To su ekstravertna i introvertna vrsta personaliteta.

Takođe je smatrao da se nesvesnost sastoji iz lične i kolektivne nesvesnosti. Tvrdio je da uz pomoć snova ljudsko biće može da upozna svoj istinski personalitet i dobije poruke iz budućnosti.

Od 1928. godine se bavio alhemijom. Prva predavanja o srodnom razvijanju analitičke psihologije i alhemije održao je u mestima Erano i Ascona, u Švajcarskoj.

Karl Gustav Jung je bio jedna od najznačajnijih ličnosti transpersonalne psihologije prošlog veka, i veliki poznavalac raznih struja, kao što su Hrišćanski gnosticizam, Tantra, Taoizam, I-Ching, i Alhemija.

Dao je stručno psihološko objašnjenje fenomena „letećih tanjira“, tako što je ovu pojavu povezao sa stanjem ljudske duše, i na taj način je isključio mogućnost pojave vanzemaljaca.

Tokom života je svoja razmatranja izneo u brojnim knjigama: „Aion“, „Alhemijske studije“, „Analitička psihologija“, „Arhetipovi i kolektivno nesvesno“, „Arhetipovi i razvoj ličnosti“, „Civilizacija na prelasku“, „Čovek i njegovi simboli“, „Leteći tanjiri“, „Psihološki tipovi“, „Sećanja, snovi, razmišljanja“, „Simboli preobražaja“...

1903. godine se oženio sa Emom Raušenbah, sa kojom je imao petoro dece.

Umro je 1961. godine u Kisnahtu, malom mestu u Švajcarskoj.

Često mu se pripisuje izreka “Prizvan ili ne prizvan, Bog je uvek tu” (Vocatus atque non vocatus, Deus aderit). Ova izreka je bila ispisana nad ulazom u njegovu kuću, a nakon smrti bila je uklesana na njegovom grobu. Međutim kasnije je dokazano da je ovo samo latinski prevod stare spartanske izreke koji je Jung pronašao u spisima Erazma Roterdamskog.

Nataša Šijačić

Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported

You are free:

- to Share - to copy, distribute and transmit the work
- to Remix - to adapt the work

Under the following conditions:

- Attribution. You must attribute the work in the manner specified by the author or licensor (but not in any way that suggests that they endorse you or your use of the work).
- Noncommercial. You may not use this work for commercial purposes.
- Share Alike. If you alter, transform, or build upon this work, you may distribute the resulting work only under the same or similar license to this one.
 - For any reuse or distribution, you must make clear to others the license terms of this work. The best way to do this is with a link to this web page.
 - Any of the above conditions can be waived if you get permission from the copyright holder.
 - Nothing in this license impairs or restricts the author's moral rights.